

HDP Türk siyasetini de Kürt siyasetini de normalleştiriyor

MURAT YETKİN

Politika / 22/04/2015

Kürt sorununa demokrasi içinde çözüm artık Kürt sorunu odaklı olmayan partilerin de önceliği olmak zorundadır.

HDP eş-başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ seçim bildirisini dün, 21 Nisan'da İstanbul'da ilan ettiler.

Bu kadar yıldır siyaset izliyorum, bu kadar güle oynaya okunan bir seçim bildirisine ilk kez şahit oluyorum.

Özellikle Yüksekdağ "Diyanet kaldırılacak" dediğinde Demirtaş'ın "Diyanet İşleri Başkanının arabasını ne yapacağız?" diye araya girmesi, onun da anında "Cemevine başışlarız" diye cevabı yapıştırması siyasette daha önce eşini görmediğimiz doğal bir kıvraklık örneği idi.

Şimdi buradan yola çıkıp "Bakın işte siyaset böyle normalleşir" demeyeceğim tabii.

Doğru, bu da bir normalleşme işaretidir.

Ama dünkü kahkahaların altında onlarca yılın acılarının bulunduğunu bilerek, gelin kısaca aslında neler olduğuna bir bakalım.

Seçim barajından başlayalım. Dünyada eşi olmayan adaletsizlikteki seçim barajını icat edenler 1980 darbesini yapan askerlerdi. Bahaneleri siyasi istikrar, amaçları sosyalist, İslamcı ve Kürtçü partilerin Meclis'e girmesini önlemektir.

O zinciri ilk kıran İslamcı kökten gelen Refah Partisi oldu, onu 2002'de tek başına iktidar olan Adalet ve Kalkınma Partisi (AK Parti) izledi.

Ama iktidar olmadan önce yüzde 10 barajını eyleştiren AK Parti darbecilerle aynı gerekçeyle, siyasi istikrar gerekçesiyle şimdi ona sahip çıkıyor.

Şimdi yüzde 10 barajını zorlama sırası HDP'de. Peki, HDP nasıl yüzde 10'u zorlayacak duruma geldi?

HDP'den önce Kürt sorunu-öncelikli partiler, kimse alınmasın ama PKK'nın Meclis cephesi görünümüne sahipti; "aynı tabanı paylaştıkları" kendi ifadeleriydi.

O yapılarıyla yüzde 6'dan 7'ye geçemedikleri için de yüzde 10'u hülleyle aşmak zorunda bırakılmışlardı; bağımsız olarak Meclis'e girip, yeminden sonra partiye katılıyorlardı.

İşler Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde, 2012'de Kürt sorununa siyasi çözüm arayışıyla MİT Müsteşarı Hakan Fidan üzerinden PKK'nın İmralı'da hapis yatan lideri Abdullah Öcalan ile temas kurmasıyla değişmeye başladı.

Bu süreçte, daha önce yine kendi fikri olan BDP ve öncülü Kürt sorunu odaklı partilerin miadının dolduğunu, (12 Eylül darbesinden en ağır hasarla çıkan) Türk sosyalistlerini, demokrat ve liberallerini de çekebilecek bir yeni oluşum gerektiğini öneren Öcalan oldu.

Bu parti artık yalnızca Kürtlere haklar için çalışmayacak, onu da Türkiye'deki genel demokratikleşme anlayışının parçası sayacaktı; HDP böyle doğdu.

Ve şu ana dek görüldüğü kadarıyla bu maya tuttu. Kürt davasının ötesine geçen bu yaklaşım sayesinde ve tabii kendi oluşturduğu sempatisiyle Demirtaş 2014 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yüzde 9,8 oy alabildi.

Zaten HDP'yi yüzde 10 seçim barajını aşabileceğine cesaretlendiren de bu oldu.

O arada Öcalan PKK'ya 1984'te (bugüne dek 40 bin cana mal olan) silahlı mücadeleye başlama nedeni olan bağımsız Kürdistan hedefini bırakıp, siyasi zeminde haklar elde etmeyi tartışma çağrısında bulundu.

İtiraf borcum var, 7 Nisan saat 17'ye dek, yani aday listeleri Yüksek Seçim Kurulu'na teslim edilene dek HDP'nin her an Meclis'i garantilemek için bağımsız adaylar yoluna dönebileceğini düşünüyordum.

Dün Demirtaş ve Yüksekdağ tarafından okunan seçim bildirgesi, HDP'nin Kürt partisi olmanın ötesine geçme, Türkiye için hedefler üretme hedefiyle uyumluydu.

Diyarbakır'ın nabzını iyi tutan NTV muhabiri Nizamettin Kaplan, ahalinin HDP'nin Kürt sorunu dışında, eğitim, sosyal yardımlar, dış işleri gibi konulardaki görüşlerini de duymaktan memnun olduklarını söyledi.

Normalleşme asıl budur; ülkenin tamamına dair sorunlar üzerine de görüş bildirmektir.

HDP olmasaydı, mesela CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu seçim bildirgesinde Kürt sorununa çözüm üzerinde bu kadar ayrıntılı ve net ifadeler kullanacak mıydı? Bilemeyiz, ama kullandı.

HDP ve onun Kürt seçmen üzerindeki rekabeti olmasaydı, AK Parti Kürt çözüm sürecine seçim bildirgesinde değinmedi diye bu kadar eleştirilecek miydi? Başbakan Ahmet Davutoğlu "unutulmuş" diye dürüstçe söyleyerek –tam da dün- o 3,5 sayfalık eki yaptıracak mıydı? Bilemeyiz, ama yaptırdı.

Bu da normalleşmedir; Kürt sorununa demokrasi içinde çözüm artık Kürt sorunu odaklı olmayan partilerin de önceliği olmak zorundadır.

HDP artık siyasetin o kadar içindedir ki, yüzde 10 barajını aşması, mesela Erdoğan'ın çok istediği süper-başkanlık modeline geçilmemesinin eşiği konumunda.

HDP'nin durumu hâlâ belli değil, hâlâ yüzde 10 sınırını geçmiş değil.

Ama geçse de geçmese de, sadece Kürt siyasetini değil, Türk siyasetini de şimdiden normalleştirmeye, zenginleştirmeye başlamış durumda.

(<https://plus.google.com/111139069635417829913>)